

til at møde kravet fra den hellige og retfærdige lov som er blevet overtrådt. Men ved tro på Kristus kan vi påberåbe os Guds Søns retfærdighed, som fuldt ud dækker alle krav. Som menneske opfyldte Kristus lovens krav. Han har lovens forbandelse for synderne og gjorde soning for dem, for at hver den som tror på ham, ikke skal gå fortabt, men have evigt liv. Den sande og ædle tro tager imod Kristi retfærdighed og synderne bliver sejrvindere sammen med Kristus, for de får del i guddommelig natur. Sådan bliver det guddommelige og det menneskelige forenet.

De som forsøger at nå himmelen ved det de selv kan gøre for at holde loven, forsøger det umulige. Mennesker kan ikke blive frelst uden lydighed, men gerningerne skal ikke være af egne forsøg. Kristus skulle virke i dem både at ville og at gøre efter hans gode vilje. Hvis menneskene kunne blive frelst ved det de selv kan gøre, ville de have noget i sig som de kunne glæde sig over. Kains offer er repræsentativt for menneskenes forsøg på at vinde frelse ved det de selv kan gøre. Alt hvad menneskene kan gøre uden Kristus, er besmittet af egenkærlighed og synd. Men det som bliver gjort i tro, er acceptabelt for Gud. Når vi forsøger at vinde himmelen ved Kristi store gerninger, kan vi gøre fremgang. Ved at se på Jesus, troens ophavsmand og fuldender, kan vi vokse i styrke og gå fra sejer til sejer, for ved Kristus har Guds nåde gennemført vor hele og fulde frelse.

Uden tro er det umuligt at takke Gud. Levende tro gør det muligt at få del i Kristi liv og forsoning og at opnå den store trøst og glæde frelsesplanen giver. Den sande kristne vil få et alvorligt ønske om at bringe andre til Kristus. Da Filip 7

igennem til den kommende verdens herligheder. Et syn for himmelske ting ville have afbalanceret sindet og optaget deres hengivenhed, så de ville have båret det himmelske afbillede i stedet for det jordiske afbillede. Jesus søgte at rette op på dette onde. Han gav lektie efter lektie for at bryde forgæbelsens trolddom som bandt menneskene til jorden. Han spurgte: ”Thi hvad gavner det et menneske at vinde den hele verden og at bøde med sin sjæl? Thi hvad kan et menneske give til vederlag for sin sjæl?” Kristus kom med skæbnsvangre krav om evigheden, for at få mennesker til at anstrenge sig efter himmelske ting. Han viste dem fremtidens storhed i modsætning til nutidens ubetydelighed. Han gav verdslige virksomheder et underordnet sted, frem for interesserne for åndelige ting. For menneskenes sind åbnede han op for det faktum at ethvert øjeblik i livet er betyngt med evige konsekvenser. Han viste dem at verdens forfængeligheder, som forblinder mennesket i tyrannisk trædom er overflødig og værdiløs.

Mesteren har engageret os i sin tjeneste, han har udpeget os vor pligt, og åbnet op for den løn for os, som følger med i tålmodige stadige gode gerninger. Han som kommer ned fra himlen kan tale om himlen, og vise de himmelske ting på rette måde, som han har præget med sit billede og påskrift. Han kender den fare, som de er i, som han kommer for at opløfte fra fornedrelse, og ophøje til et sted ved siden af Sig selv på tronen. Han udpeger den fare de er i, når de bortødsler opmærksomheden på nyttesløse og farlige ting. Han søger at drage sindet bort fra det jordiske til det himmelske, så vi ikke spilder tid, talent og anledning, på ting som i det hele taget er tomhed. Han formaner mennesker: ”Saml jer

det kan få i verden. Jesus siger: ”Uden mig kan I intet gøre;” men i ham, og gennem hans retfærdighed indlagt i os, kan vi gøre alt. Guds Ånds værk vil stå for evigt, men menneskers værk vil gå til. Åndelige ting erkendes åndeligt. For den verdsligvis er Guds Ånds virke, der leder til bekendelse og syndserkendelse og til at acceptere sandheden som den er i Jesus, som tåbelighed. De er ikke bedre til gennemtænke de ”hvorfor”er i deres virke, end Nikodemus kunne, og de latterliggør og undsiger sig Guds værk; deres menneskelige visdom kan ikke udtolke det. ”Men vi har ikke fået verdens ånd, men Ånden fra Gud, for at vi kan lære at kende, hvad Gud i sin nåde har skænket os; og derom taler vi ikke med ord, lærte af menneskelig visdom, men med ord, lærte af Ånden, idet vi tolker åndelige ting for åndelige mennesker.”

Dem som stoler helt på Kristi retfærdighed, ser på ham i levende tro, kender Kristi Ånd, og er kendt af Kristus. Enkel tro sætter faktisk den troende i stand til at regne sig selv som død over for synd, og levende over for Gud igennem Jesus Kristus vor Herre. Vi er frelst ved nåde, igennem tro, og det er ikke ved os selv; det er Guds gave. Prøver vi at åbne op for disse dyrebare løfter for de verdslig vise, vil de blot latterliggøre os; for ”et sjæleligt menneske tager ikke imod det, der stammer fra Guds Ånd; thi det er ham en dårskab, og han kan ikke forstå det, thi det må bedømmes åndeligt.”

Da Jesus var ved at stige op til det høje, sagde han til disciplene: ”Jeg vil bede Faderen, og han skal give jer en anden talsmand til at være hos jer til evig tid, sandhedens

ikke skatte på jorden, hvor møl og rust fortærer, og hvor tyve bryder ind og stjæler, men saml jer skatte i Himmelen, hvor hverken møl eller rust fortærer, og hvor ingen tyve bryder ind og stjæler. Thi hvor din skat er, der vil også dit hjerte være.”

Vor Frelser arbejder hele tiden på at frelse mennesker fra Satans bedrag, så de ikke snyder sig selv for evig lykke, ved at sætte deres hjerter til jordisk vinding. Han, hvis hjerte centrerer om evige interessers rigdomme, vil få et rigtigt greb oven fra, og vil påskønne ethvert jordisk gode som en gave fra Gud, og vil nyde jordiske velsignelser med en overmådelig velsmag. Det eneste sikre sted at deponere vore rigdomme er i himlens bank. Al deponering i den bank vil samle rigelige renter; du vil samle op for dig selv i din lade, til den kommende tid.

Gud kalder på dem som han har betroet sine goder til at kende sig selv som trofaste forvaltere. Herren vil få alle ting af timelige interesse på et sekundært sted i hjertet og tanker; men Satan vil have at jordens sager skal have den første plads i vore liv. Herren vil at vi godtager de ting som er udmærkede. Han viser os den kamp som vi må gå ind i, åbenbarer genløsningens karakter og plan. Han lægger de farer som I vil møde åbent frem for jer, den selvfornægtelse som er nødvendig, og han påbyder jer at beregne omkostningen, forsikrer jer om at hvis I går nidkært ind i den kamp, vil guddommelig kraft kombineres menneskelig anstrengelse. Den kristnes krigsførelse er ikke en krig imod kød og blod, men imod magter og myndigheder, imod åndelig ondskab på høje steder. Den Kristne må kæmpe